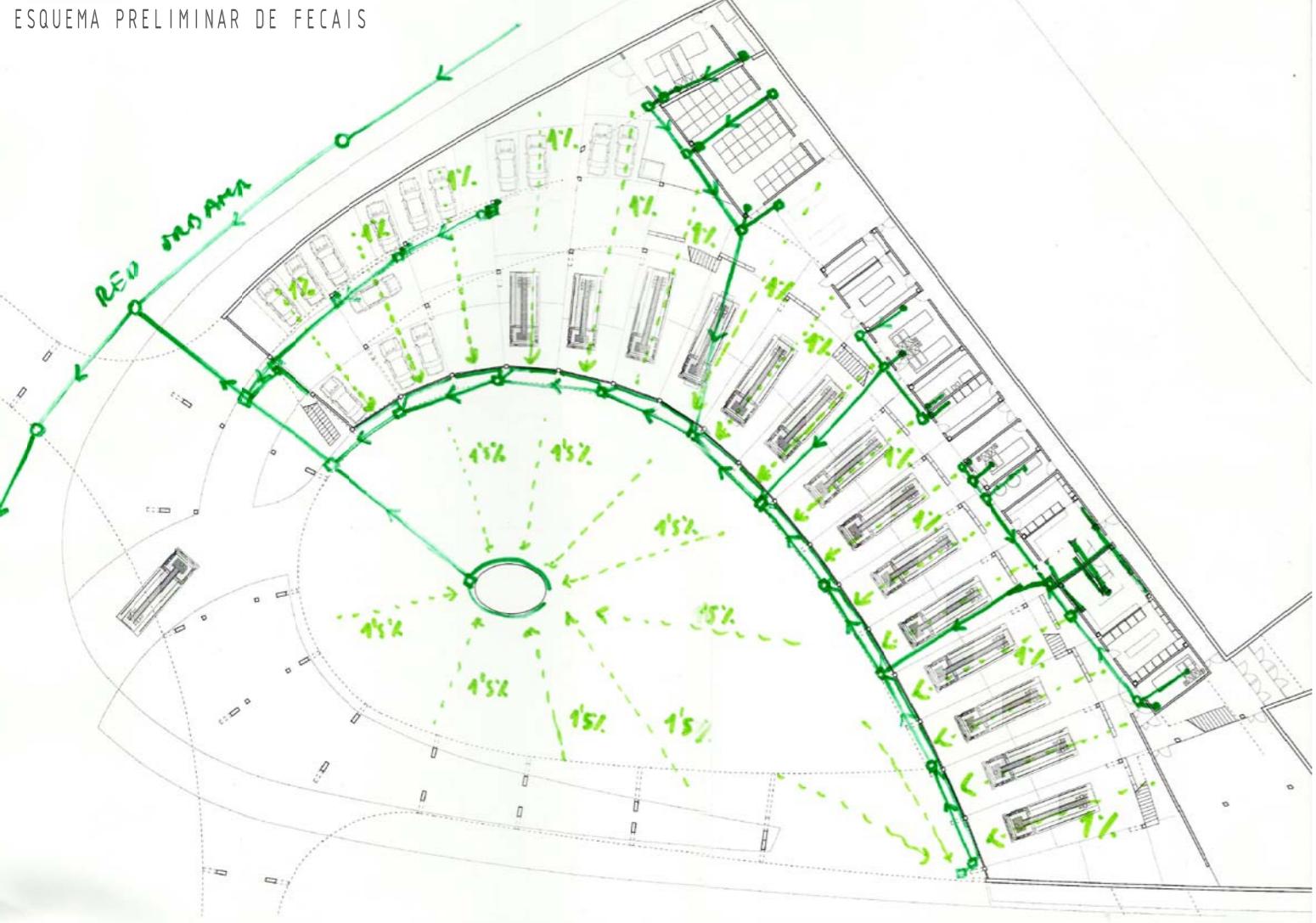

FECALIS

ESQUEMA PRELIMINAR DE FECALIS

PROCESO DE TRABAJO

Para o deseño das instalacións realizarónse diferentes probas e ensaios antes do seu plantexamento definitivo. Neste senso os esquemas a man sen escala, os apuntamentos, os croquis ou o debuxo a man sobre copias do proxecto foron moi útiles. Estes esquemas permitían aproximarse ás cuestións e problemas dun xeito rápido e resolvélos de xeito sinxelo.

Esta labor previa de plantexamento das instalacións, que comezou a facerse cando a formainda non estaba completamente definida, tivo a vantaxe posterior de permitir avanzar máis rapidamente despois tanto na forma como na estrutura, construcción e nas propias instalacións. A fase final consistiu na elaboración duns esquemas das instalacións que puidesen dar idea de como se executarían. Así pois a atención prestouse o plantexamento da rede e os elementos característicos e non tanto ó cálculo e a especificacións técnicas das instalacións.

ELECCION DOS SISTEMAS, RESERVA DE ESPAZOS, INTEGRACION ARQUITECTONICA

O deseño das instalacións realizouse dende o punto de vista do seu mellor funcionamento, eficiencia e menor consumo enerxético de recursos, menor gasto e mantemento, menor custo inicial, ademais da adecuación á forma e a integración arquitectónica co resto do edificio. Este último aspecto foi especialmente importante e estudouse as necesidades espaciais do tendido de cada un dos sistemas, de xeito conxunto cos demais factores do edificio. Así reduciríonse as instalacións á vista e simplificáronse os tendidos. Describense a continuación as instalacións en función do seu requerimento espacial, e explicanse as razóns da súa elección:

CLIMATIZACIÓN/VENTILACIÓN: como calefacción elixíuse un sistema todo aire, debido a decisión de illar por dentro e o uso das distintas zonas do edificio ó longo do día, así este era o sistema que permitía acondicionar os locais de xeito rápido antes e durante o seu uso. Ademais permitía a recuperación de calor do aire e a refixeración do salón de actos e o ximnasio. Esta decisión esixiu reservar varios locais para as climatizadoras na planta baixa (con acceso cómodo dende o patio), e replanear ben o trazado de conductos para non desvirtuar a expresividade da estrutura nos espazos onde esta queda vista nin esixir esaxerados falsos teitos nas zonas climatizadas. Na planta baixa, revelouse eficaz o sistema de caixas de aluminio xa que dentro destas se colocaron todas as conductos non habendo ningún tubo fóra destas, ademais púdose aproveitar para situar nestes espazos incluso os conductos de impulsión da zona vivideira, cun funcionamento más eficaz. Na planta alta os conductos levanse polo falso teito, preto da zona de corredor, isto permite nos dormitorios inclinar o forxaado de cuberta para acadar unha menor presenza urbana e axudar á drenaxe da auga. Na zona da entrada, ó estar levantada, aproveitase o chan técnico para levar a impulsión e conseguir un mellor acondicionamento térmico. A extracción das cocheiras sitúase por riba da estrutura na capa de terra da cuberta vexetal, isto presenta a vantaxe de deixar a estrutura limpia na parte inferior e ser ocultada polo xardín da parte superior, e non ten grandes inconvenientes ó ser de doadoo acceso, eliminando a terra que a cobre, para o seu mantemento ou unha eventual reparación.

PRODUCIÓN DE CALOR/FRÍO: elíxese un sistema de bomba de calor auga-auga conectada ó depósito de pluviais, debido a disponibilidade deste a súa eficiencia enerxética. Ademais dispone un sistema auxiliar de colectores solares situados en cuberta e integrados no xardín. Dispone dun local para abeirar esta bomba de calor e os depósitos de inercia de cómodo acceso dende o patio de manobras. Os conductos destes circuitos irán illados e discorrerán polos tabiques das caixas de aluminio, tal e como se observa na sección construtiva.

EVACUACIÓN DE PLUVIAIS E FECALIS: para a cuberta axardinada non se produce unha evacuación como tal senón unha drenaxe, polo tanto, a auga discorre polo capa de terra ata que sae pola mesma cuberta ata o depósito de pluviais, sen necesidade de baixantes. A evacuación de auga do patio de manobras realiza por unha das xuntas do pavimento (principal elemento expresivo deste espazo), e concreto na liña patio-cocheiras, que serve ademais de guiado da porta. O resto da rede de evacuación realiza de xeito soferrado baixo a soleira, con tapas de arqueta coordinadas coas xuntas das soleiras.

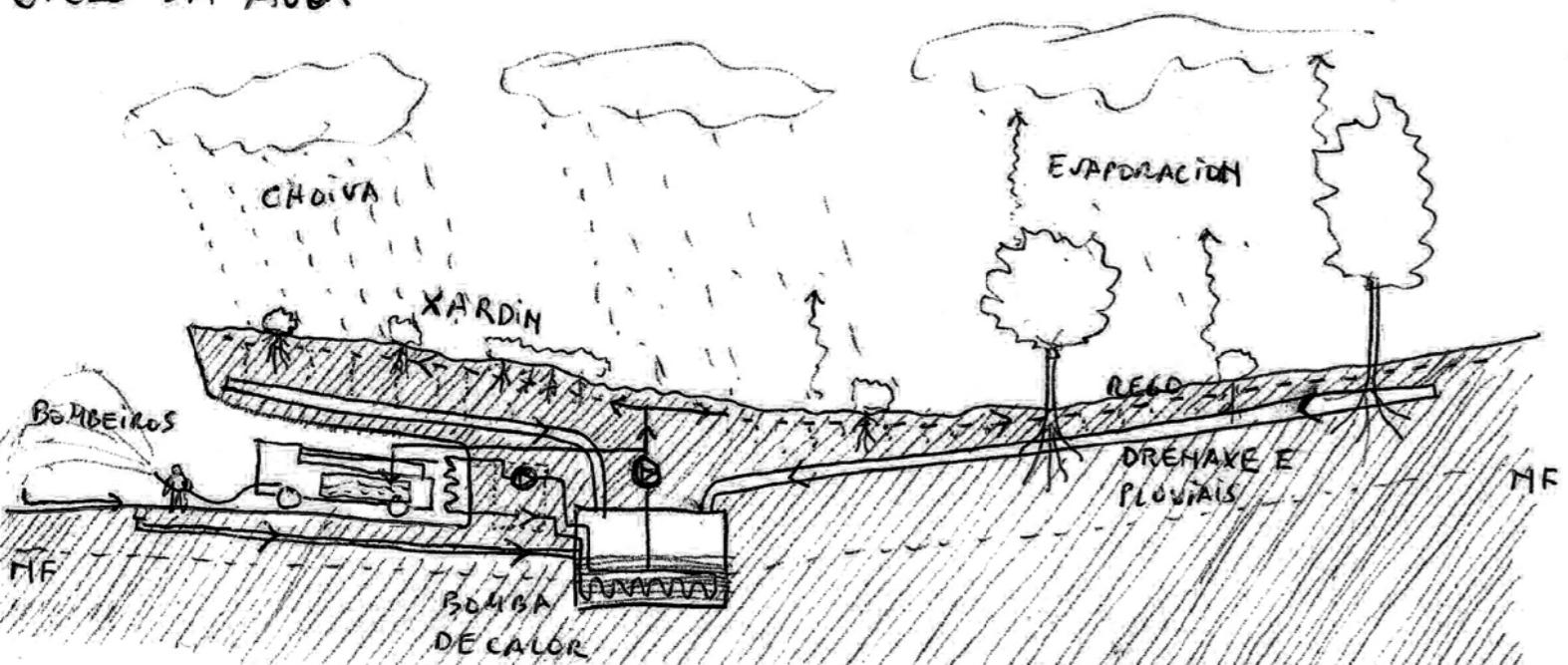
AUGA NON POTABLE: a rede de rego irá soferrada na cuberta vexetal, con arquetas de rexistro. A rede de hidrantes irá soferrada baixo a soleira.

AUGA FRÍA/QUENTE: as tuberías irán illadas e discorrerán polos tabiques das caixas de aluminio da planta inferior e polos falsos teitos da planta superior. Resérvase unha zona á entrada para o contador.

ELECTRICIDADE: levase a rede polos tabiques das caixas de aluminio da planta inferior e polos falsos teitos da planta superior. Resérvase un espazo na planta inferior para situación do xenerador, así como un armario á entrada para a situación do contador e do cadro xeral de distribución. Os conductos que finalizan en tomas das cocheiras dicorrerán polo interior da losa maciza da planta intermedia.

TELECOMUNICACIONES: a entrada do edificio situarase unha caixa de conexións, o servidor situarase no recinto do arquivo e a rede discorrerá polo falso teito nunha bandexa metálica.

CÍRCULO DA AUGA

PRINCIPIOS DAS INSTALACIONES DE REGO, ABASTECIMENTO DE AUGA NON POTABLE, EVACUACIÓN DE PLUVIAIS E PRODUCCIÓN DE CALOR/FRÍO

Nun parque de bombeiros o tema da auga non é unha cuestión sen importancia. Se ademais se trata dun edificio insertado no medio dun parque, na parte baixa dun val, ó lado dun río e dun embalse, o tema adquire maior significancia. Nun entorno como Arteixo, cunha forte alteración do medio, os recursos naturais levados ó límite e no medio dunha crise económica que pula por un cambio de modelo de sociedade, dar un uso racional a auga e a enerxía no parque de bombeiros é unha premisa de partida.

Plantéjase unha estratexia que xunta as instalacións de rego, hidrantes, pluviais e producción de calor, aproveitando os sobrantes dunhas como alimentación das outras, ou empregando a inercia do depósito como medio para intercambiar calor frío. O estrateoxia baséase no ciclo natural da auga e no comportamento dun terreo natural, xa que o edificio é como unha nova topografía.

Cando chova, as pingas caíran na terra da cuberta axardinada, mollándoa ata empapala, logo infiltraranse ata atopar un substrato impermeable, onde ferán que deferez e buscarán salida cara ós lados por unha rede de drenaxe que eliminará os sobrantes, conducíndoas a través do terreo ata o depósito de pluviais, como se dun embalsamento de auga no subsolo se tratase. O mesmo ocorrirá co tendido urbano de pluviais do barrio.

Esta auga limpia pero non potable será impulsada mediante o sistema de rego por goteo ó xardín da cuberta e o espazo público, e os sobrantes deste rego volverán parar os depósitos. A vexetación é moi importante pois no verán, cando o ambiente estará seco e é más necesario o rego, deixarán que se evapore parte da auga refrescando o ambiente. A auga do depósito servirá asimismo para a carga dos camións e para as prácticas dos bombeiros e a limpeza do parque, sendo esta derradeira, volta a coller e tras pasar polo filtro de grases devolta o depósito de pluviais. Deste xeito afórrase a gran cantidade de auga que un parque de bombeiros precisa e non se fai necesario clorala, o que supón un aforro e unha menor contaminación para o ambiente.

Por último, este depósito de pluviais empégase tamén como medio co que intercambia calor/frío a bomba de calor. Deste xeito se aproveita unha elevada masa dun medio líquido e que se renova cada semana, co que se consigue un aforro enerxético.

ALUMNO:

DAVID PEREIRA MARTÍNEZ

titor:

antonio raya de blas

PARQUE DE BOMBEIROS EN ARTEIXO

FEBREIRO 2013

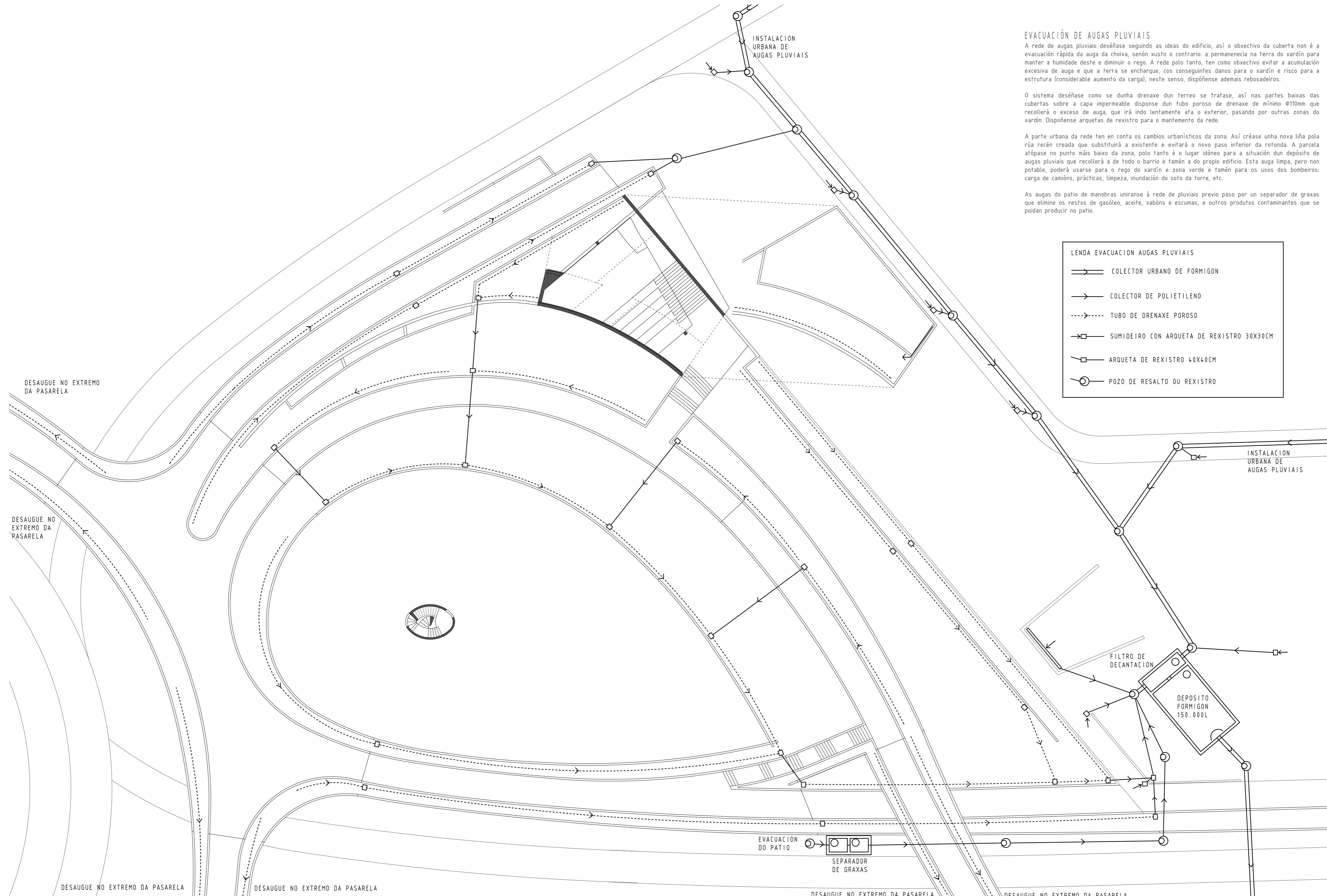
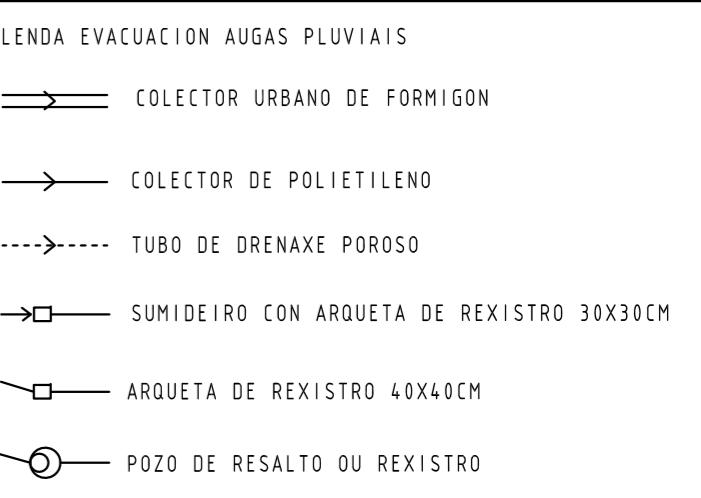
EVACUACIÓN DE AGUAS PLUVIAIS

A rede de augas pluviais deséñase segundo as ideas do edificio, así o obxectivo da cuberta non é a evacuación rápida da auga da choiva, senón xusto o contrario: a permanecencia na terra do xardín para manter a humidade deste e diminuir o rego. A rede polo tanto, ten como obxectivo evitar a acumulación excesiva de auga e que a terra se encharque, cos consecuentes danos para o xardín e risco para a estrutura (considerable aumento de carga), neste senso, dispónense ademais rebosadeiros.

O sistema deséñase como se dunha drenaxe dun terreiro se tratase, así nas partes baixas das cubertas sobre a capa impermeable dispónse dun tubo poroso de drenaxe de mínimo Ø110mm que recollerá o exceso de auga, que irá indo lentamente ata o exterior, pasando por outras zonas do xardín. Disponéñense arquetas de rexistro para o mantemento da rede.

A parte urbana da rede ten en conta os cambios urbanísticos da zona. Así créase unha nova liña pola rúa recién creada que substituirá a existente e evitárá o novo paso inferior da rotonda. A parcela atópase no punto máis baixo da zona, polo tanto é o lugar idóneo para a situación dun depósito de augas pluviais que recollerá a de todo o barrio e tamén a do propio edificio. Esta auga limpia, pero non potable, poderá usarse para o rego do xardín e zona verde e tamén para os usos dos bombeiros: carga de camións, prácticas, limpeza, inundación do soto da torre, etc.

As augas do patio de manobras uniránse á rede de pluviais previo paso por un separador de graxas que elimine os restos de gasóleo, aceite, xabóns e escumas, e outros produtos contaminantes que se poidan producir no patio.

EVACUACIÓN DE AGUAS PLUVIAIS

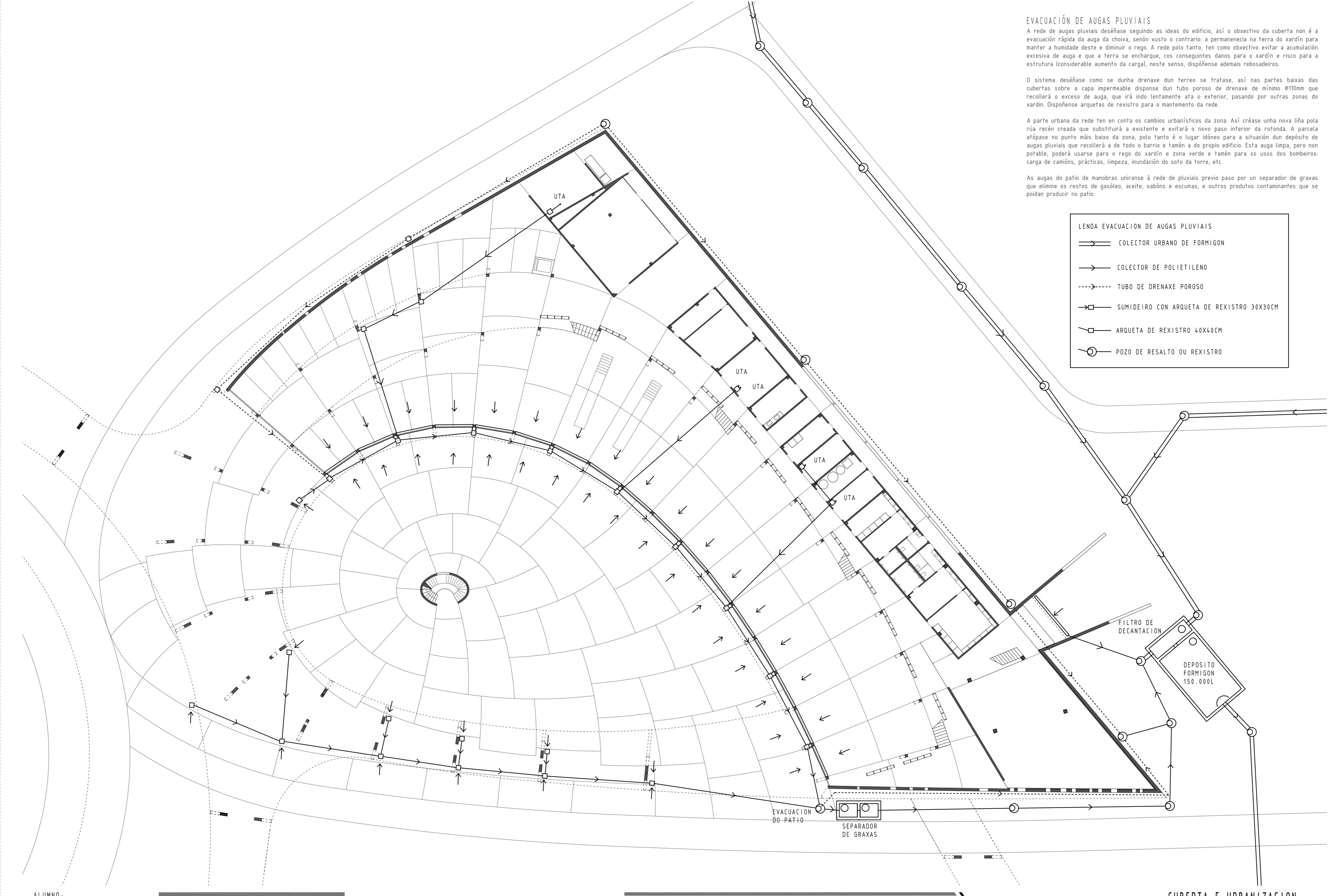
A rede de augas pluviais deseñase segundo as ideas do edificio, así o obxectivo da cuberta non é a evacuación rápida da auga da chova, senón xusto o contrario: a permanencia na terra do xardín para manter a humidade deste e diminuir o rego. A rede polo tanto, ten como obxectivo evitar a acumulación excesiva de auga e que a terra se encharque, cos consecuentes danos para o xardín e risco para a estrutura (considerable aumento da carga), neste sentido, dispónense ademais rebosadeiros.

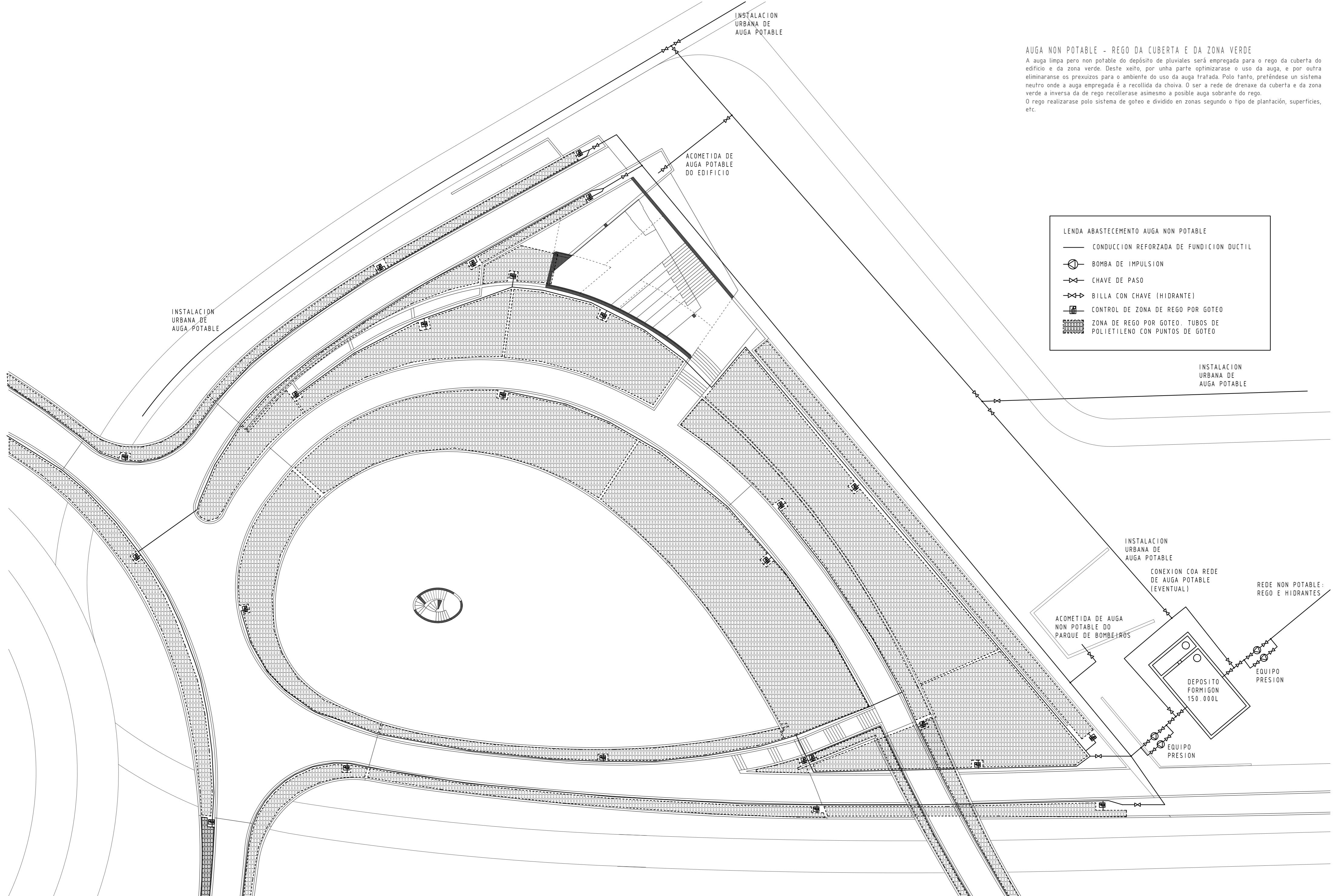
O sistema deseñase como se dunha drenaxe dun terreo se tratase, así nas partes baixas das cubertas sobre a capa impermeable dispónse dun tubo poroso de drenaxe de mínimo Ø10mm que recollerá o exceso de auga, que irá indo lentamente ata o exterior, pasando por outras zonas do xardín. Dispónense arquetas de rexistro para o mantemento da rede.

A parte urbana da rede ten en conta os cambios urbanísticos da zona. Así créase unha nova liña pola rúa recién creada que substituirá a existente e evitarrá o novo paso inferior da rotonda. A parcela atópase no punto máis baixo da zona, polo tanto é o lugar idóneo para a situación dun depósito de augas pluviais que recollerá a de todo o barrio e tamén a do propio edificio. Esta auga limpia, pero non potable, poderá usarse para o rego do xardín e zona verde e tamén para os usos dos bombeiros: carga de camións, prácticas, limpeza, inundación do soto da forre, etc.

As augas do patio de manobras uniránse á rede de pluviais previo paso por un separador de graxas que elimine os restos de gasóleo, aceite, xabóns e escumás, e outros produtos contaminantes que se poidan producir no patio.

LENTA EVACUACION DE AGUAS PLUVIAIS	
—	COLECTOR URBANO DE FORMIGON
—	COLECTOR DE POLIETILENO
- - ->	TUBO DE DRENAXE POROSO
→□	SUMIDEIRO CON ARQUETA DE REXISTRO 30X30CM
—□	ARQUETA DE REXISTRO 40X40CM
○—	POZO DE RESALTO OU REXISTRO

ALUMNO: DAVID PEREIRA MARTÍNEZ

Página

PARQUE DE BOMBEIROS EN ARTEIXO

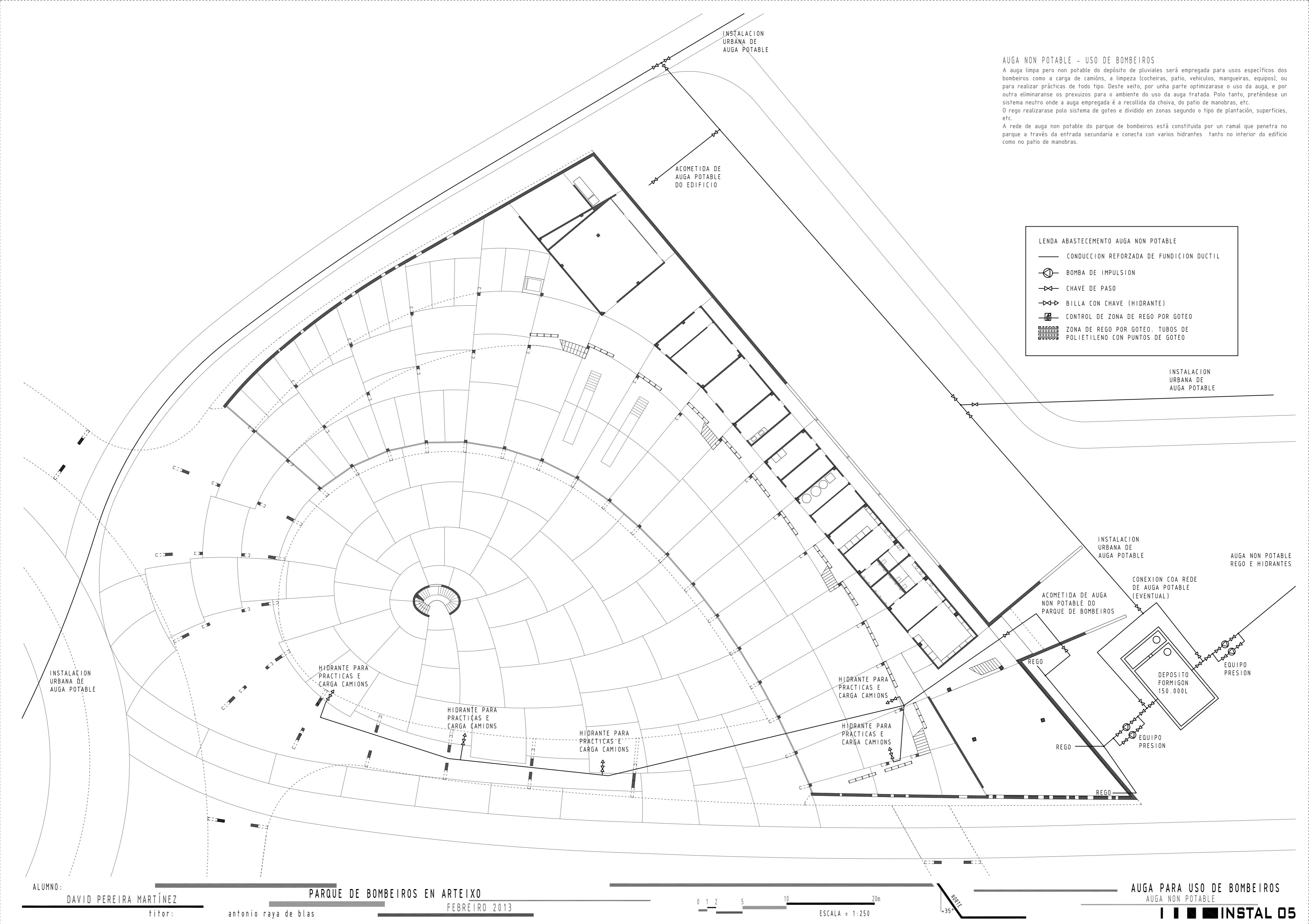
FEBREIRO 2013

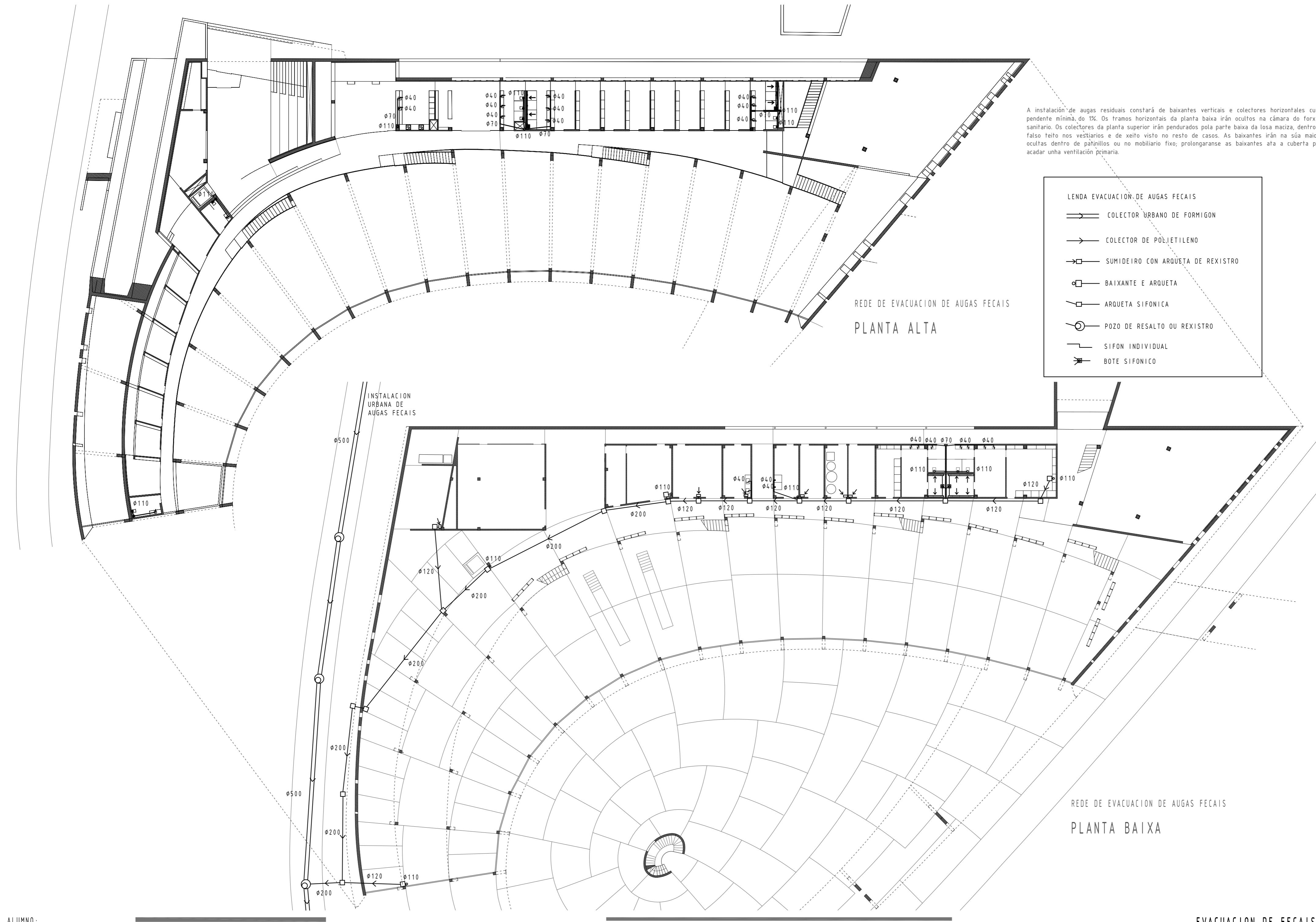
A scale bar with markings at 0, 1, 2, 5, 10, and 20 meters. The first two meters are shown with a thick black line, while the remaining 18 meters are shown with a thinner grey line.

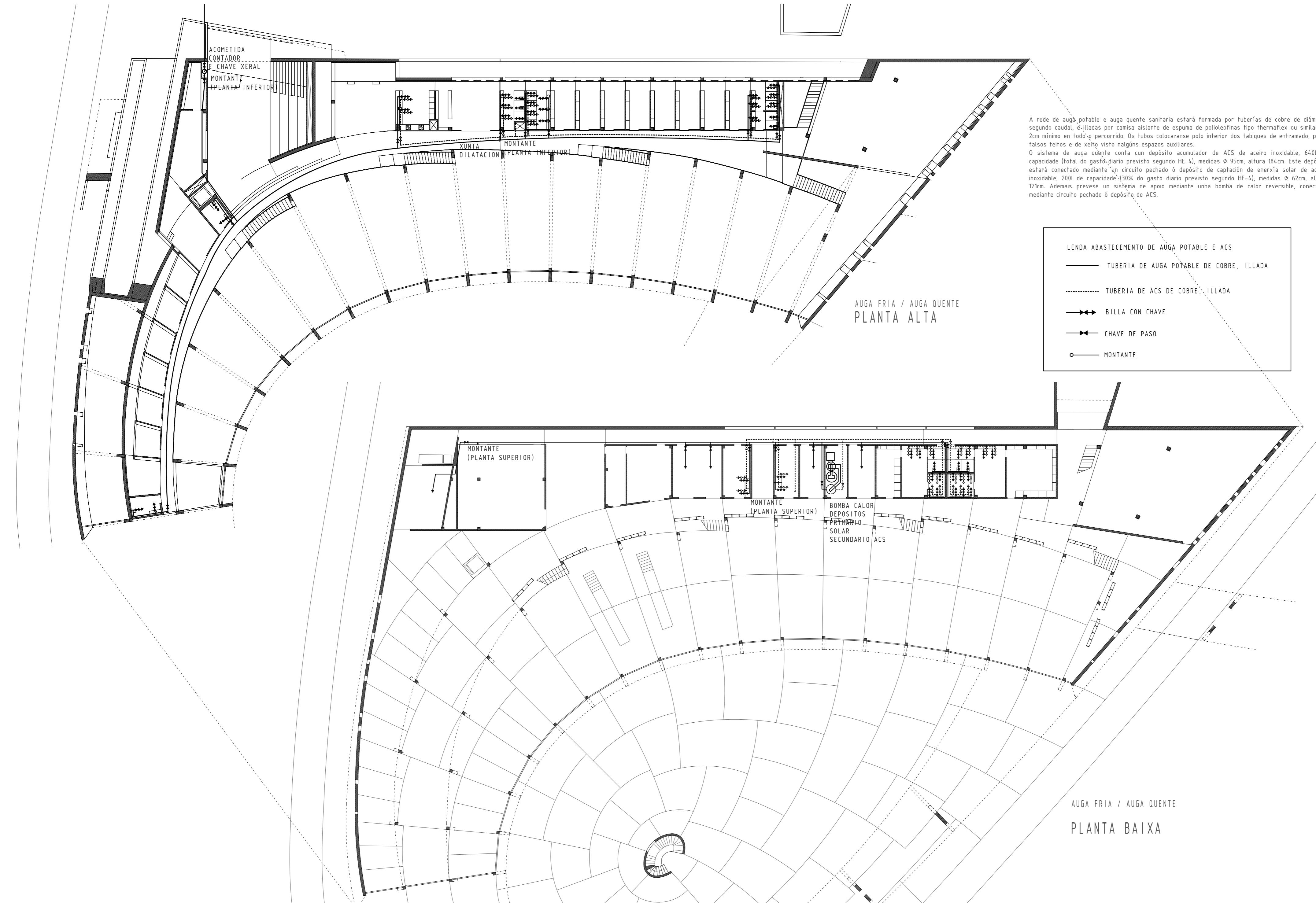
+3!

REGO DA CUBERTA AUGA NON POTABLE

INSTAL 04

ALUMNO:

DAVID PEREIRA MARTÍNEZ

titor:

antonio raya de blas

PARQUE DE BOMBEIROS EN ARTEIXO

FEBREIRO 2013

0 1 2 5 10 20m

ESCALA = 1:250

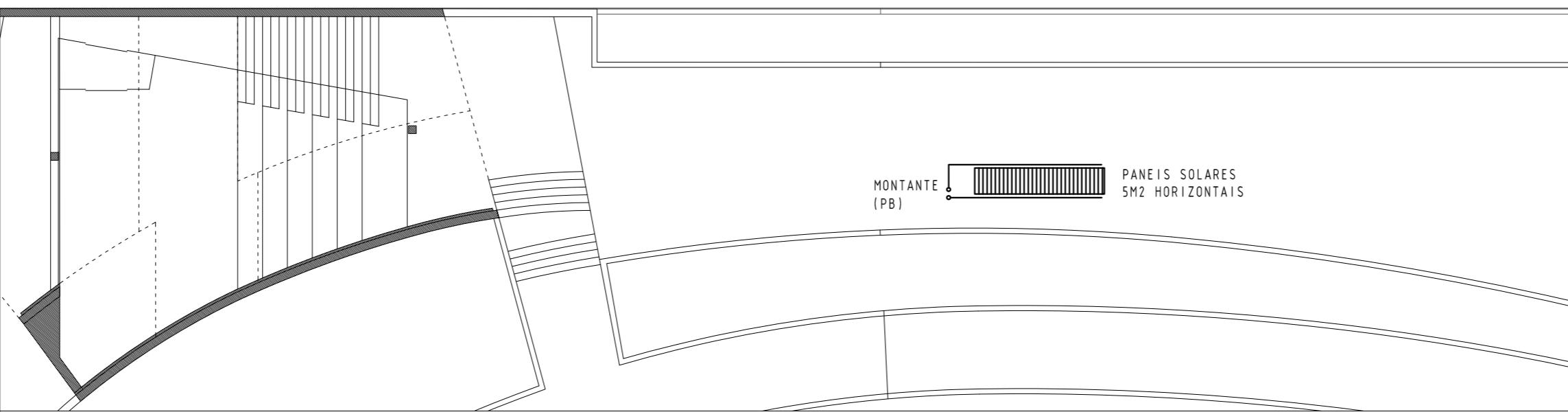
-5° NORTE

AUGA FRIA E ACS

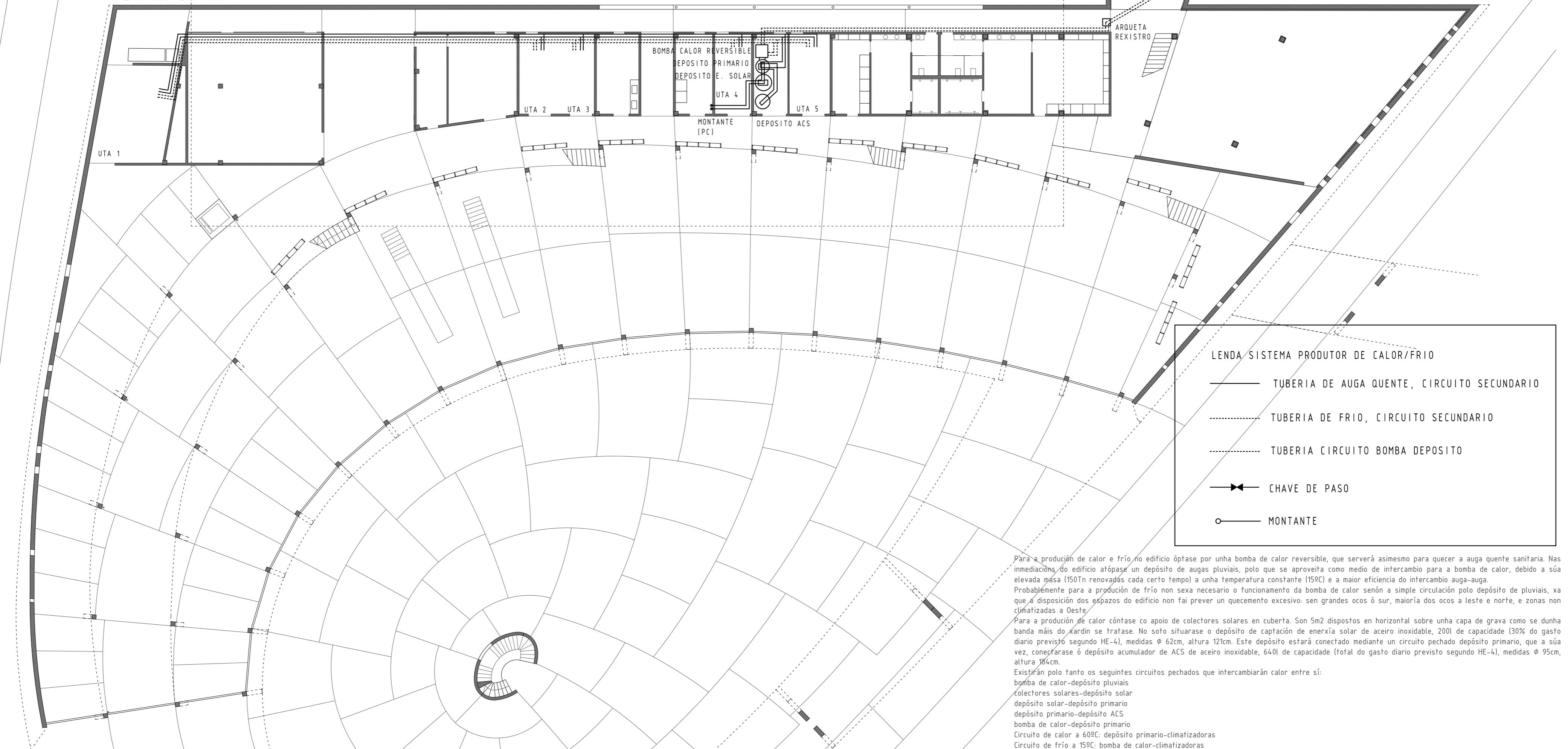
AUGA POTABLE

INSTAL 07

ZONA PLANTA CUBERTAS

PLANTA BAIXA

ALUMNO:

DAVID PEREIRA MARTÍNEZ

titor:

antonio raya de blas

PARQUE DE BOMBEIROS EN ARTEIXO

FEBREIRO 2013

0

1

2

5

10

20

ESCALA = 1:200

-5° NORTE

INST. AUXILIAR ACS E CLIMATIZACION

PRODUCCION CALOR/FRIO

INSTAL 08

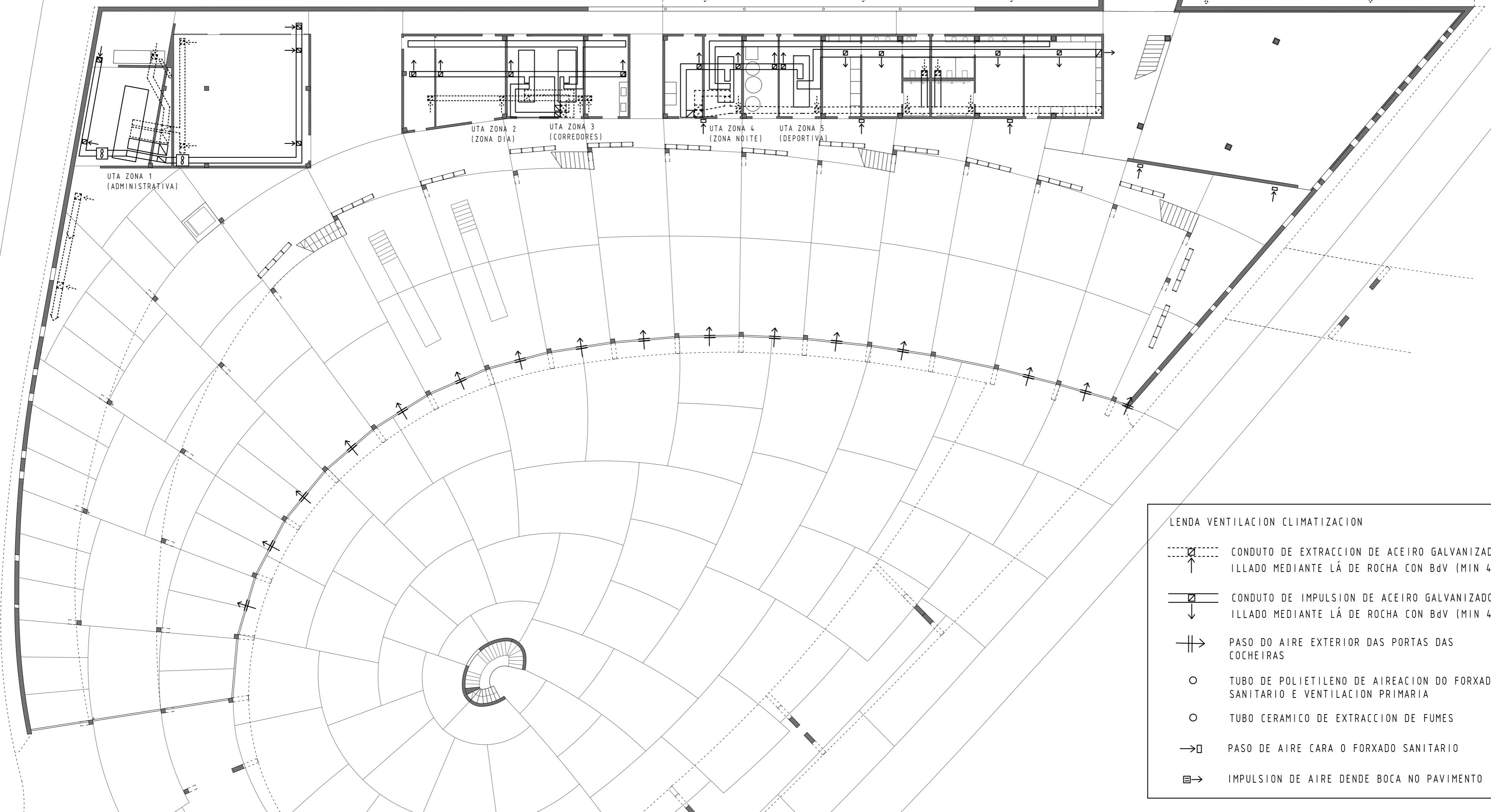
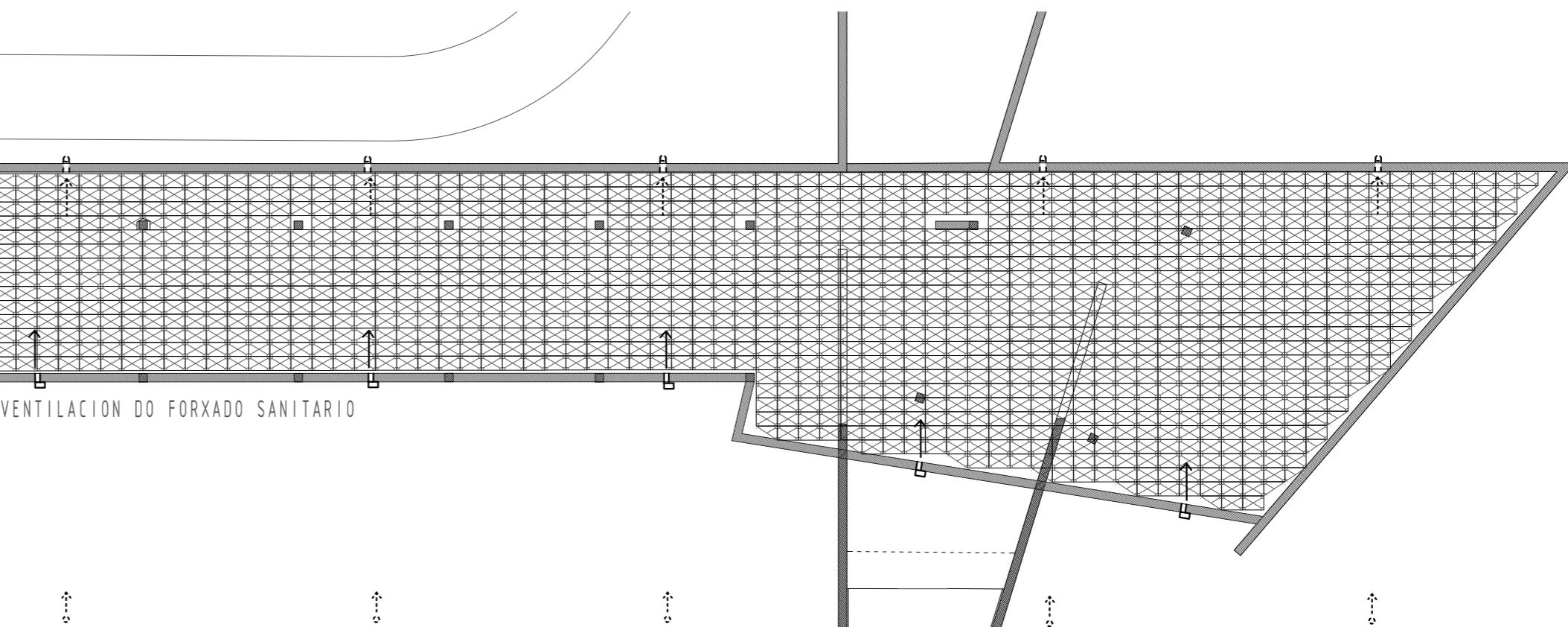
Para a calefacción del edificio elejuse un sistema todo aire debido a las características espaciales y especialmente temporales del uso del edificio. El parque de bomberos condena usos de control, administrativo, de eventos, residenciales de día, residenciales de noche e deportivo; que no serán usados permanentemente, sólo durante ciertas horas al día, por lo tanto, se precisa un sistema que pueda acondicionar los recintos de salida rápida, durante un tiempo limitado y que consume a mínima energía, siendo para este caso el sistema todo aire más eficaz y eficiente. En este sentido, ilíase ó interior debido a la poca superficie acondicionada (en comparación con la total), con poca inercia térmica y parámetros de efecto cálido para un acondicionamiento rápido del aire del local.

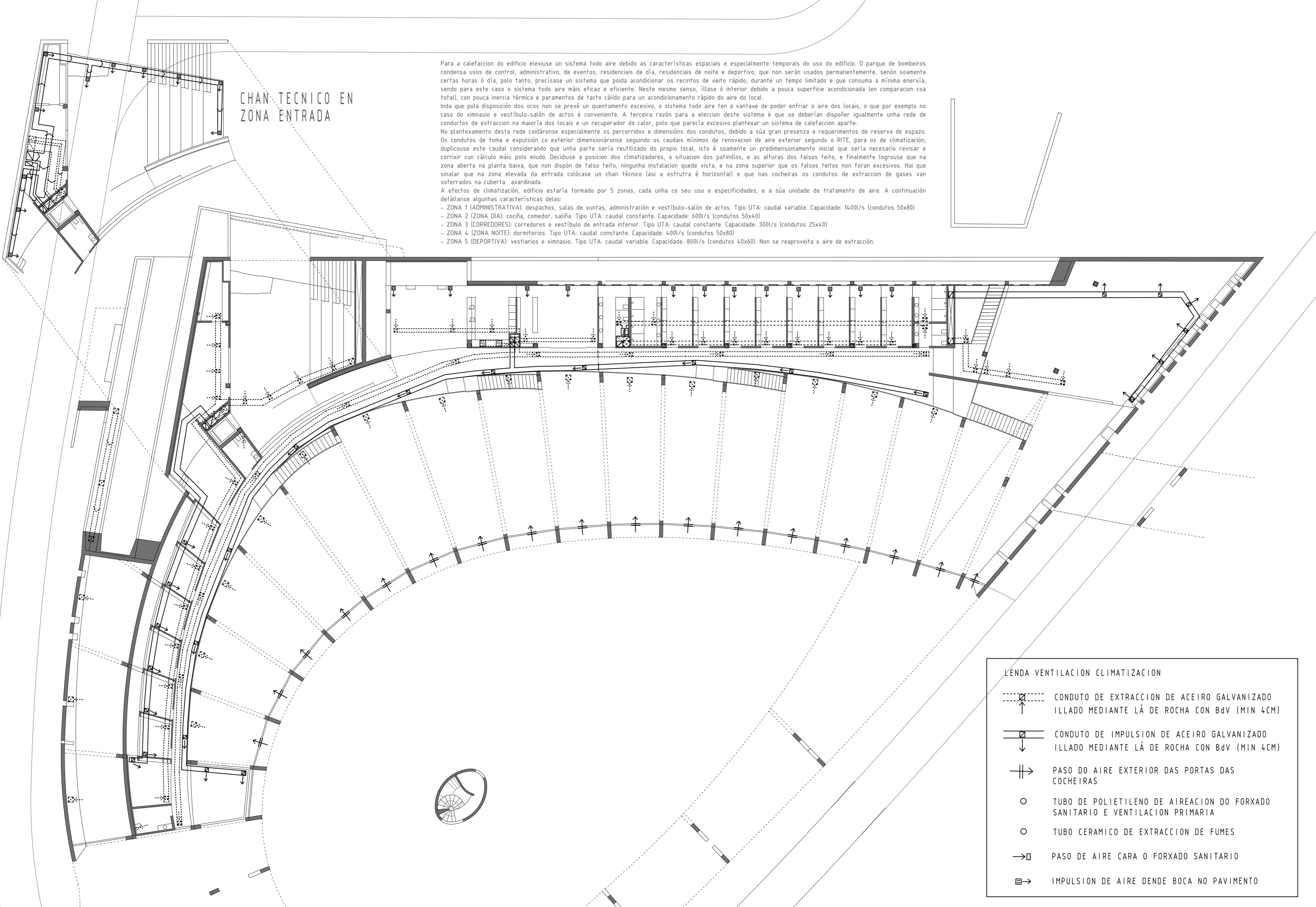
Inda que pola disposición dos ocos no se prevé un quentamento excesivo, o sistema todo aire fan a vantaxe de poder enfriar el aire de los locales, o que por ejemplo no caso do ximnasio y vestíbulo-salón de actos es conveniente. La tercera razón para la elección de este sistema es que se deben disponer igualmente una red de conductos de extracción en la mayoría de los locales y un recuperador de calor, lo que parecía excesivo planificar un sistema de calefacción aparte.

No planificación de esta red se consideraron especialmente los trayectos y dimensiones de los conductos, debido a su gran presencia y requerimientos de reserva de espacio. Los conductos de toma y expulsión al exterior se dimensionaron según los caudales mínimos de renovación de aire exterior segundo el RITE, para los de climatización, duplicándose este caudal considerando que una parte sería reutilizada en su propio local, esto es únicamente un predimensionamiento inicial que será necesario revisar y corregir con cálculo más profundo. Se decidió la posición de los climatizadores, la situación de los patios, y las alturas de los falsos techos, y finalmente logróse que en la zona abierta en la planta baja, que no dispone de falso techo, ninguna instalación quedó vista, y en la zona superior que los falsos techos no fueron excesivos. Hay que señalar que en la zona elevada en la entrada se coloca un chan técnico (así la estrada es horizontal) y que en las garajes los conductos de extracción de gases van soportados en la cubierta arandellada.

A efectos de climatización, el edificio estará formado por 5 zonas, cada una con su uso y especificidades, y su unidad de tratamiento de aire. A continuación se detallan algunas características de las:

- ZONA 1 (ADMINISTRATIVA): despachos, salas de reuniones, administración y vestíbulo-salón de actos. Tipo UTA: caudal variable. Capacidad: 1400 l/s (conductos 50x80)
- ZONA 2 (ZONA DÍA): cocina, comedor, sala. Tipo UTA: caudal constante. Capacidad: 600 l/s (conductos 50x40)
- ZONA 3 (CORREDORES): pasillos y vestíbulo de entrada inferior. Tipo UTA: caudal constante. Capacidad: 300 l/s (conductos 25x40)
- ZONA 4 (ZONA NOCHE): dormitorios. Tipo UTA: caudal constante. Capacidad: 400 l/s (conductos 50x80)
- ZONA 5 (DEPORTIVA): vestuarios y ximnasio. Tipo UTA: caudal variable. Capacidad: 800 l/s (conductos 40x60). No se reutiliza el aire de extracción.

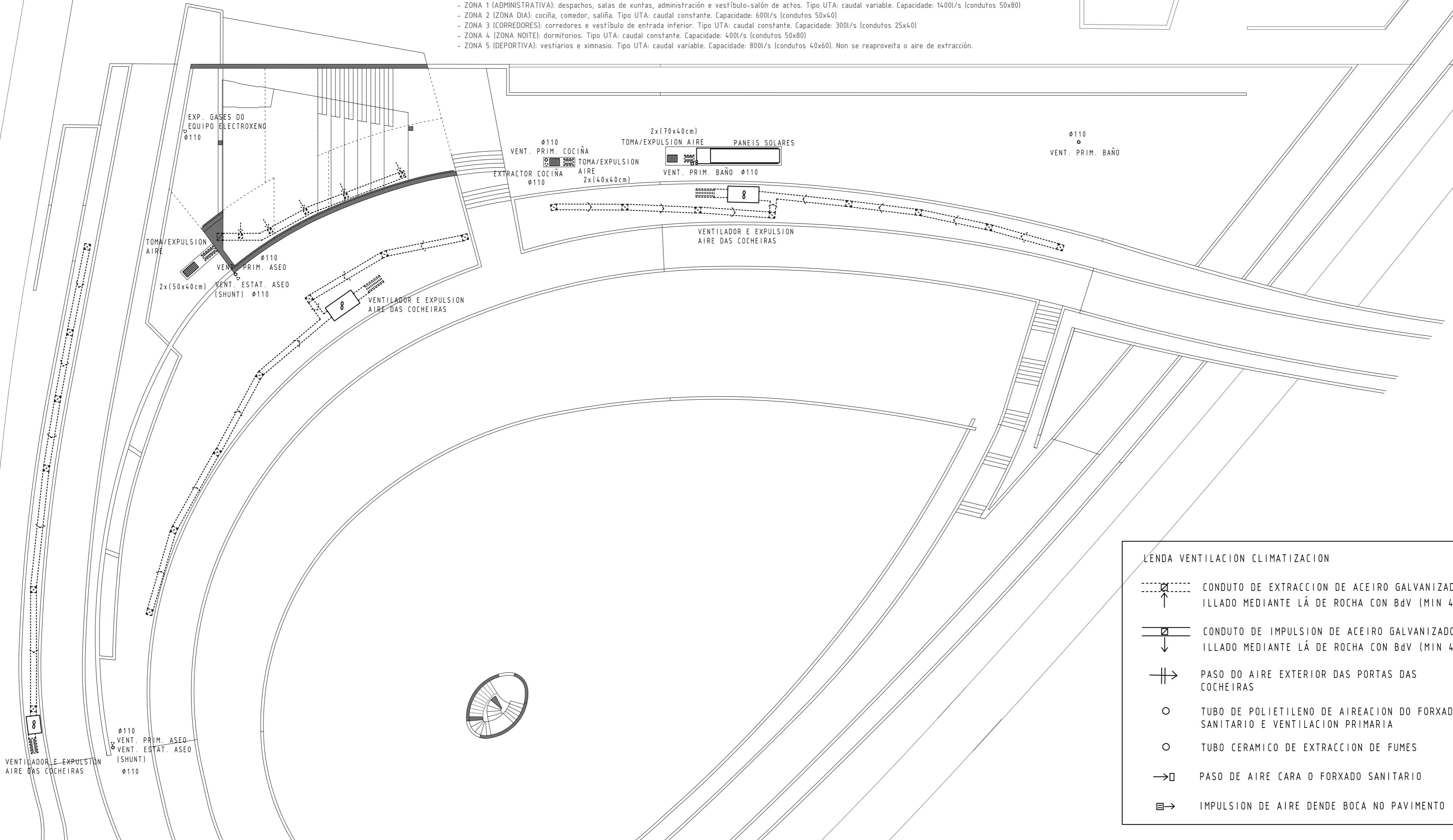
Para a calefacción do edificio elexiuse un sistema todo aire debido as características espaciais e especialmente temporais do uso do edificio. O parque de bombeiros condensa usos de control, administrativo, de eventos, residenciais de día, residenciais de noche e deportivo; que non serán usados permanentemente, senón soamente certas horas ó día, polo tanto, precisase un sistema que poida acondicionar os recintos de xeito rápido, durante un tempo limitado e que consuma a mínima enerxía, sendo para este caso o sistema todo aire máis eficaz e eficiente. Neste mesmo sentido, illase ó interior debido a pouca superficie acondicionada (en comparación coa total), con pouca inercia térmica e paramentos de fachada cálida para un acondicionamento rápido do aire do local.

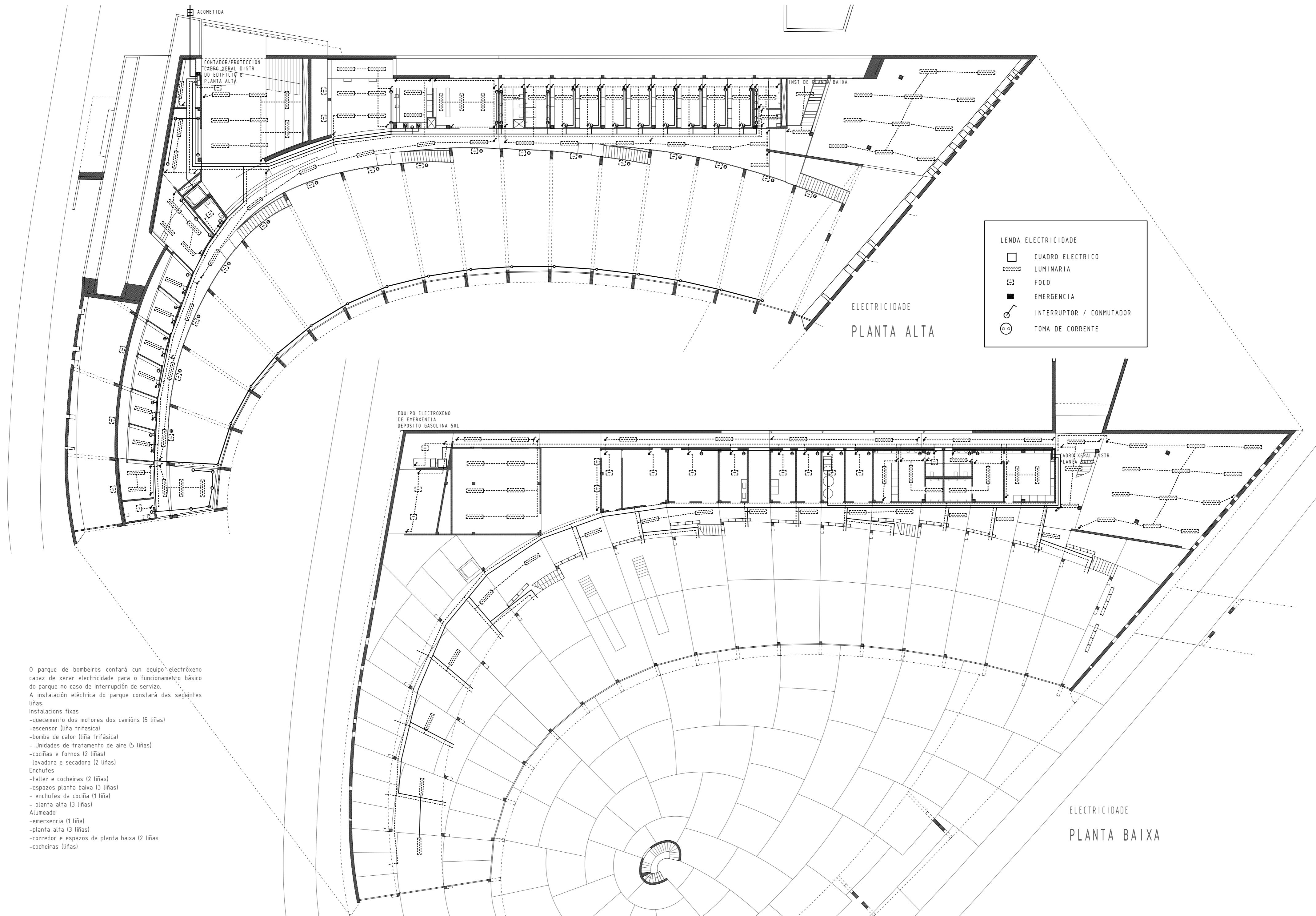
Inda que pola disposición dos ocos non se prevé un quentamento excesivo, o sistema todo aire ten a vantaxe de poder enfriar o aire dos locais, o que por exemplo no caso do ximnasio e vestíbulo-sálón de actos é conveniente. A terceira razón para a elección deste sistema é que se deberían disponer igualmente unha rede de conductos de extracción na maioría dos locais e un recuperador de calor, polo que parecía excesivo plantear un sistema de calefacción aparte.

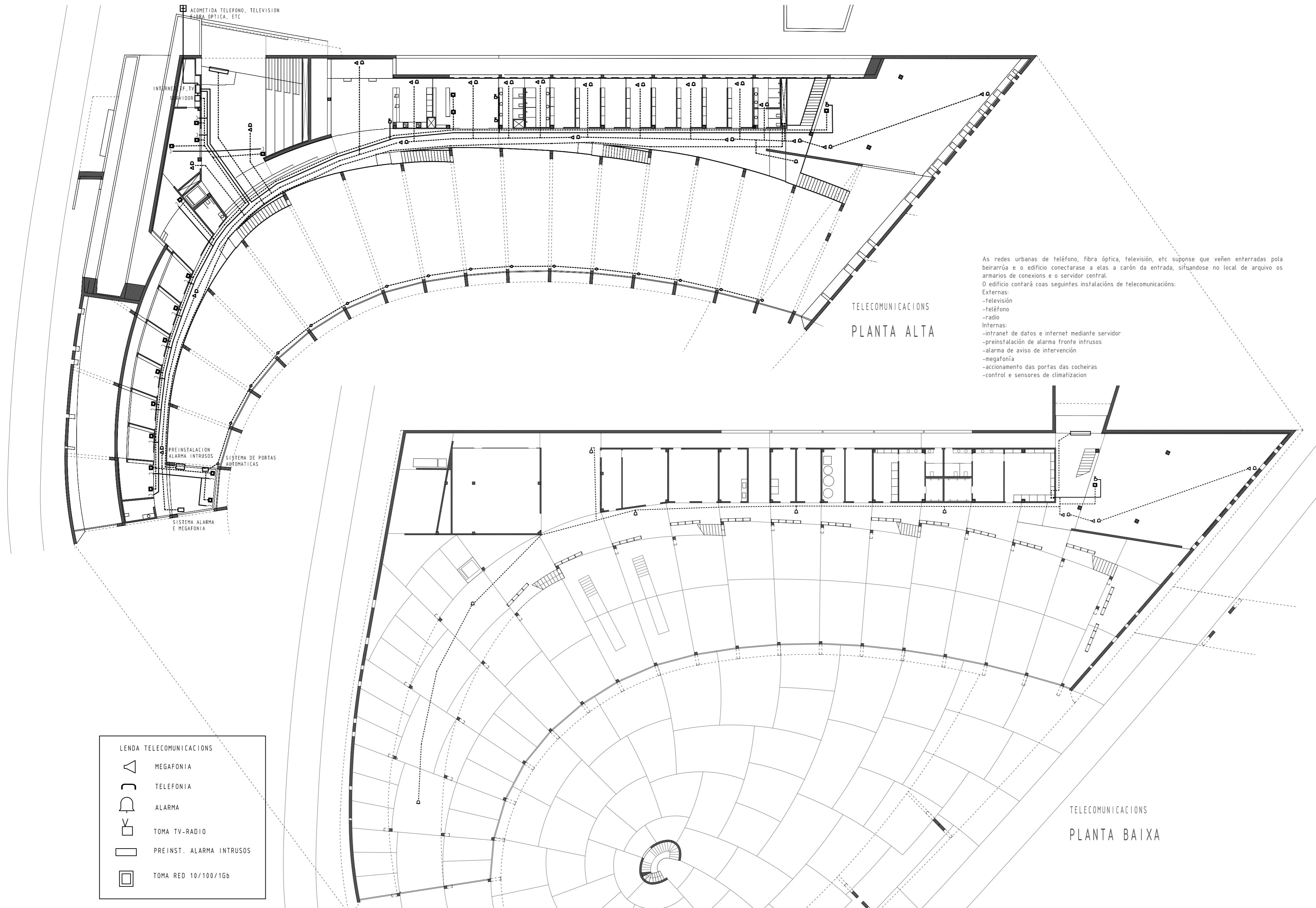
No planfexamento desta rede coñáronse especialmente os percorridos e dimensións dos conductos, debido a súa gran presenza e requerimentos de reserva de espazo. Os conductos de toma e expulsión co exterior dimensionáronse segundo os caudais mínimos de renovación de aire exterior segundo o RITE, para os de climatización, duplicouse este caudal considerando que unha parte sería reutilizado do propio local, isto é soamente un predimensionamento inicial que sería necesario revisar e corrixir cun cálculo máis polo miúdo. Deciduse a posición dos climatizadores, a situación dos pafinillos, e as alturas dos falsos teito, e finalmente logrouse que na zona aberta na planta baixa, que non dispón de falso teito, ningunha instalación quede vista, e na zona superior que os falsos teitos non foran excesivos. Hai que sinalar que na zona elevada da entrada colócase un chan técnico (asi a estrutura é horizontal) e que nas cocheiras os conductos de extracción de gases van soportados na cuberta axardinada.

A efectos de climatización, edificio estaría formado por 5 zonas, cada unha co seu uso e especificidades, e a súa unidade de tratamiento de aire. A continuación defálanse algunas características delas:

- ZONA 1 (ADMINISTRATIVA): despachos, salas de xuntas, administración e vestíbulo-sálón de actos. Tipo UTA: caudal variable. Capacidad: 1400l/s (conductos 50x80)
- ZONA 2 (ZONA DIA): cocina, comedor, salón. Tipo UTA: caudal constante. Capacidad: 600l/s (conductos 50x40)
- ZONA 3 (CORREDORES): corredores e vestíbulo de entrada inferior. Tipo UTA: caudal constante. Capacidad: 300l/s (conductos 25x40)
- ZONA 4 (ZONA NOITE): dormitorios. Tipo UTA: caudal constante. Capacidad: 400l/s (conductos 50x80)
- ZONA 5 (DEPORTIVA): vestuarios e ximnasio. Tipo UTA: caudal variable. Capacidad: 800l/s (conductos 40x60). Non se reaperoveita o aire de extracción.

ALUMNO:

DAVID PEREIRA MARTÍNEZ

titor:

antonio raya de blas

PARQUE DE BOMBEIROS EN ARTEIXO

FEBREIRO 2013

TLF, TV, INTRANET, ETC
TELECOMUNICACIONES

INSTAL 13

0 1 2 5 10 20m
ESCALA = 1:250

-5° NORTE